

Homerjeva epa Ilijada in Odiseja sta nastali iz narodnih grških pesmij, Shakespeare je vzela snov za Hamleta iz narodne pravljice, Göthe takisto za Fausta.

Poseben pomen ima narodno blago za učenjaka: kaka drobtina, kaka neznatna vraža, katero nahaja pri svojem narodu, pa tudi v daljni Indiji, mu kaže sorodnost narodov, o katerih prazgodovini nima nikakoršnih poročil.

Narodno blago zbira vsak lahko: pravnika zanimajo pravni nazori narodovi, zdravnik narodno zdravilstvo; botanik zbira vraže, katere ima ljudstvo o raznih rastlinah; zgodovinar izkuša dobiti iz te ali one bajke zgodovinsko jedro; glasbenik z veseljem posluša in zapisuje narodne melodije ter globlje premišljava o narodnem petju in njega početkih; jezikoslovec slednjič nahaja v vsem tem blagu, pesmih, pregovorih, rekih, obilo snovi, da proučuje jezik, kako se je izpreminjal.

Vsaka drobtinica je vredna, da se ohrani; marsikdo še ne slutí, koliko mislij vzbuja v glavi zvedenčevi bajka, ki se drugim zdi neznatna.

Dva nova grobova.

V drugi polovici minulega meseca je zadela naš narod dvojna bridka izguba.

Dné 15. malega travna je umrl v Celju, v svojem rojstvenem mestu, dr. Vatroslav Oblak, sicer mlad, toda učenjak prve vrste, ki bi bil postal Slovincem drugi Miklošič. Njegove učene razprave v Letopisih „Matice Slovenske“ so vsem znane, o njegovih spisih in poročilih v Jagičevem „Arhivu“ smo govorili semtertje v tem listu, pa še bomo. Vsi ti spisi so kazali velikega duha, ki je kakor silovit Titan prodiral v višine in globine jezikoslovja. Rojen dné 15. vel. travna l. 1864., je bil sedaj malone še mladenič po letih, a krepak možak v delovanju.

A česar smo se bali že dolgo, to se je sedaj zgodilo: njegovo šibko zdravje ni bilo dovolj trdna podlaga za njegovo duševno delo. Padel je kakor rahel cvet v zgodnji pomladi.

Ko smo ta list že dokončavali, vzela nam je smrt drugega moža († 25. mal. travna). osi-velega v delu za sveto cerkev in naš slovenski narod (roj. 16. vinotoka l. 1818.), moža, ki je bil

Po vseh deželah se narodno blago marljivo zbira. Osnovana so že tudi društva v ta namen. Na Francoskem izhaja časopis „Mélusine“, da nabira tako blago; zlasti zanimive stvari je objavil o zvezdoslovju, kakšne nazore ima francoski narod o velikem in malem vozu, o mavrici in rimski cesti. — Italijani imajo več časnikov s tem smotrom, zlasti v Napolju izhajajoči „Archivio per lo studio delle tradizioni popolari“. Na Dunaju se peča s to smerjo véde „antropološko društvo“. Znani dr. Krauss, rojen Slavonec, je nabral že mnogo jugoslovanskega narodnega blaga. Pôle, katere je razpošiljal nabiralcem, obsegale so nič manj nego 740 vprašanj, in sicer o jeziku, omiki, npravnosti, slovesnostih, vražah, čarodejstvu, rojstvu in smrti, ljudskem zdravilstvu, sorodstvu, ženitovanjskih običajih, zakonskem pravu, zadrugah, zemljiškem pravu, pregrehah in kaznih, občini, sodnikih i. dr. Z veseljem pozdravljamo tudi mi vsakogar, kdor sodeluje pri tem velevažnem narodnem delu, bodisi, da blago donaša, kakor je dobí, ali pamu dá poetiško obliko. J. D

steber Slovenstva, vzgled značajnosti in luč krščanskega pa duhovskega življenja — Luko Jerana. Rekli bi, da poslednji čas ni bilo med Slovenci popularnejšega imena, kakor Luka Jeran. Vnet duhovnik, vrl dušni pastir, misijonar v pravem pomenu, pesnik-pisatelj slovenski, mož učen, podpornik slovenske mladine, branitelj in zagovornik katoliške vere in cerkve — to in še več drugega se je tukaj strinjalo v najlepšem in popolnem soglasju v jedri osebi. S svojim listom „Zgodnjo Danico“ je deloval res kot zvezda jutranjica, oznanjujoč in pripravljajoč jasni dan katoliškega življenja na Slovenskem. Kar se je leta in leta sèm pri nas delovalo za katoliško življenje, tudi vsi novejši naporí na tem polju, izvira iz onega duha, ki ga je neprestano in neumorno širil naš Jeran. Dasi skromen v besedi in v vedenju, vedno ponižen proti vsakomur, tudi proti najmlajšemu šolarčku, bil je Jeran — to rečemo s popolno zavestjo in trdnim prepričanjem — mož velikan, ki bo živel odslej na slovenskem nebu kot zvezda stalnica, dokler bo živel slovenski rod; njegova duša pa živi (po naših mislih) med svetniki, katere je junaško posnemal in katerih vzglede je navdušeno stavil pred oči svojim ljubljanim — nad vse ljubljanim — slovenskim rojakom. N. v m. p.!

